

tam tebjě, wěčny Božo, Wótče, Syno a swjaty Ducho, khwalili a česćili do wšeje wěčnosće. Hamjeń.

2.

Wótče wšeje smilnosće, khwaleny budź, zo sebi swjatu zhromadźiznu a cyrkej na zemi přez swoje słowo a přez swojeho swjateho Ducha zhromadźuješ a zdźeržiš. Tebjě prosymy, ty chcył tu zhromadźiznu, kotraž je twoje słowo přez twoju hnadu přijala, při prawym zbóžnych činjacym ewangeliju a při prawym wužiwanju wysoko dostojneju sakramentow kruće zdźeržeć přećiwo wšitkim helskim wrotam a přećiwo wšemu zlobjenju a tyranstwu złeho swěta. Zdźerž twoju łódžičku srjedź nawalneho morja bjez wšitkimi žołmami a wodowymi storkami, zo by so njepodnuriła a kónc njewzała. Daj swojej cyrkwi twjerdže a nje-hnuće stać na založku, na kotryž je natwarjena. O Knježe zebaot, wobroć so wšak, hladaj z njebjes, pohladaj a domapytaj swój winowy pjeńk, kotryž je twoja prawica płodźiła, a kotryž sy sebi na Synu wobtwjerdził, zo bychu so jeho hałozy rozrostle.